

kunde gøre sin Indfyldelse og sin Kritik gældende.

M. Madsen: Jeg skal sige et Par Ord i Anledning af de Udtalelser, som ere faldne angaaende det forøgede Tilskud til Landmandsforsamlingen i Odense. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at der bør være længere Tid mellem disse Udstillinger, der jo have taget et Omfang, som man ikke tidligere har kendt. Jeg er ogsaa enig i, at man for Fremtiden, saa vidt det overhovedet er gør ligt, naar der skal startes den Slags store Udstillinger, det være sig nu Landmandsforsamlinger eller andre, maa sørge for, at det kommer til at staa nogenlunde klart for de Mænd, som overtage Hvervet, at de ikke kunne vente ret meget mere, helst slet ikke mere, end hvad der er bevilget af Statskassen; saa vil man nok søge at moderere i Henhold dertil. Saa langt er jeg ogsaa enig med den sidste ærede Taler. Men her har Forholdet jo ikke været af den Natur, og her er det jo ogsaa af Ordføreren blevet tilstrækkelig paavist, at der har været ret god Grund til at komme dem yderligere i Møde, fordi Uheld af forskellig Art have fulgt Forsamlingen, Uheld med Hensyn til Vejret, med Materialets Stigning og saa fremdeles. At den sidste ærede Taler er saa meget misfornøjet, forstaar jeg godt, og det er jo et gammelt Mellemværende, som skal koges op igen; det kan jeg altsaa saa temmelig lade ligge, de Grunde ere jo kendte af hele Forsamlingen. Men i Hovedresultatet er jeg i og for sig enig med den ærede Ordfører. Naar jeg ikke desmindre nødig ser, at man ved denne Lejlighed har afknappet disse 10,000 Kr., er Sagen den, at de Folk, som have gjort Arbejdet, have gjort et virkelig stort Arbejde ved denne Lejlighed, og jeg synes ikke, at det er ganske hensynsfuldt af Staten, naar Landmandsforsamlingen i sin Helhed har været af saa stor Betydning for Landbruget, har været en Succes helt igennem, at lade disse Folk, som have trukket det store Læs, betale hver mellem 1,500 og 2,000 Kr. for den Fornøjelse. Arbejdet har været saa stort, at de nok kunde fortjene at slippe derfor, selv om man kan øve nogen Kritik med Hensyn til den økonomiske Ledelse. Naar den sidste ærede Taler hentydede til, at det var aldeles formidabelt, at der syntes at være paaløbet ca. 15,000 Kr. i Rente — om det nu er saa meget, staar ikke ganske klart af Regnskaberne — skal jeg kun gøre opmærksom paa, at selv om der er paaløbet en halv Snæs Tusinde Krøner

i Rente, synes jeg aldeles ikke, det er saa meget i Løbet af 3 Aar. Naar der henses til, at de ikke havde noget til at begynde med, og at de nu, efter at det er sluttet, og der gaar et helt Aar eller mere, inden de faa Tilskud herfra, skulle forrente Underskuddet, forekommer det mig, at man ikke kan sige, at det er et urimeligt stort Rentebeløb, som er paaløbet i dette store Tidsrum. Men i hvert Fald er Forholdet det, at, om det ærede Medlem end har villet kritisere Regnskabet, har han ikke der efter min Formening paavist noget, som gør det naturligt, at man nægter Tilskuddet. Jeg vilde derfor have ønsket, at man denne Gang havde ladet Naade gaa for Ret og bevilget hele Underskuddet, samtidig med, at man, som Ordføreren har gjort, og hvad jeg er enig med ham i, betydede, at det ikke er nødvendigt, at et saa stort Foretagende sker saa hyppigt, naar det skal paavise en virkelig Forandring i Udviklingen, og at man ikke kunde vente mere end det, Statskassen en Gang har bestemt. Men naar det ærede Medlem har tiltænkt hvert af Komiteens Medlemmer en saadan Bet som 10 à 15,000 Kr., maa jeg rigtignok sige, at det forekommer mig at være lidt over det naturlige. Der kan jo siges det til Fordel for det ærede Medlems Opfattelse, at der er mindst 2—3 af dem, der skulle ud med den Bet, som ville have godt af det hele deres Liv; hvis det var Hensigten, vilde han derigennem have naaet sit Maal. Naar det ærede Medlem hentydede til, at Komitemedlemmerne jo kunde gaa den Vej at formaa Landboforeningerne til, i alt Fald delvis, at dække dette Beløb, saa er jeg sikker paa, at det for Statskassens Vedkommende vil føre til det samme Resultat. Til næste Aar vil man da forlange et tilsvarende Tilskud opført paa Finansloven til Landboforeningerne. Jeg venter ikke med mine Bemærkninger at kunne forandre Resultatet, jeg erkender ogsaa i al Almindelighed, at Finansudvalget har vist sig imødekommende. Jeg vilde kun have ønsket, at man havde vist det Billighedshensyn ikke at lade disse Folk betale for det dog i øvrigt smukke Resultat, de have frembragt. Jeg har imidlertid, samtidig med at jeg beklager dette, fundet det rigtigt at slutte mig til Udvalgets Udtalelser; men den sidste ærede Talers Kritik finder jeg dog noget ud over Grænsen.

Høegh-Guldborg: Jeg skal blot over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) bemærke;